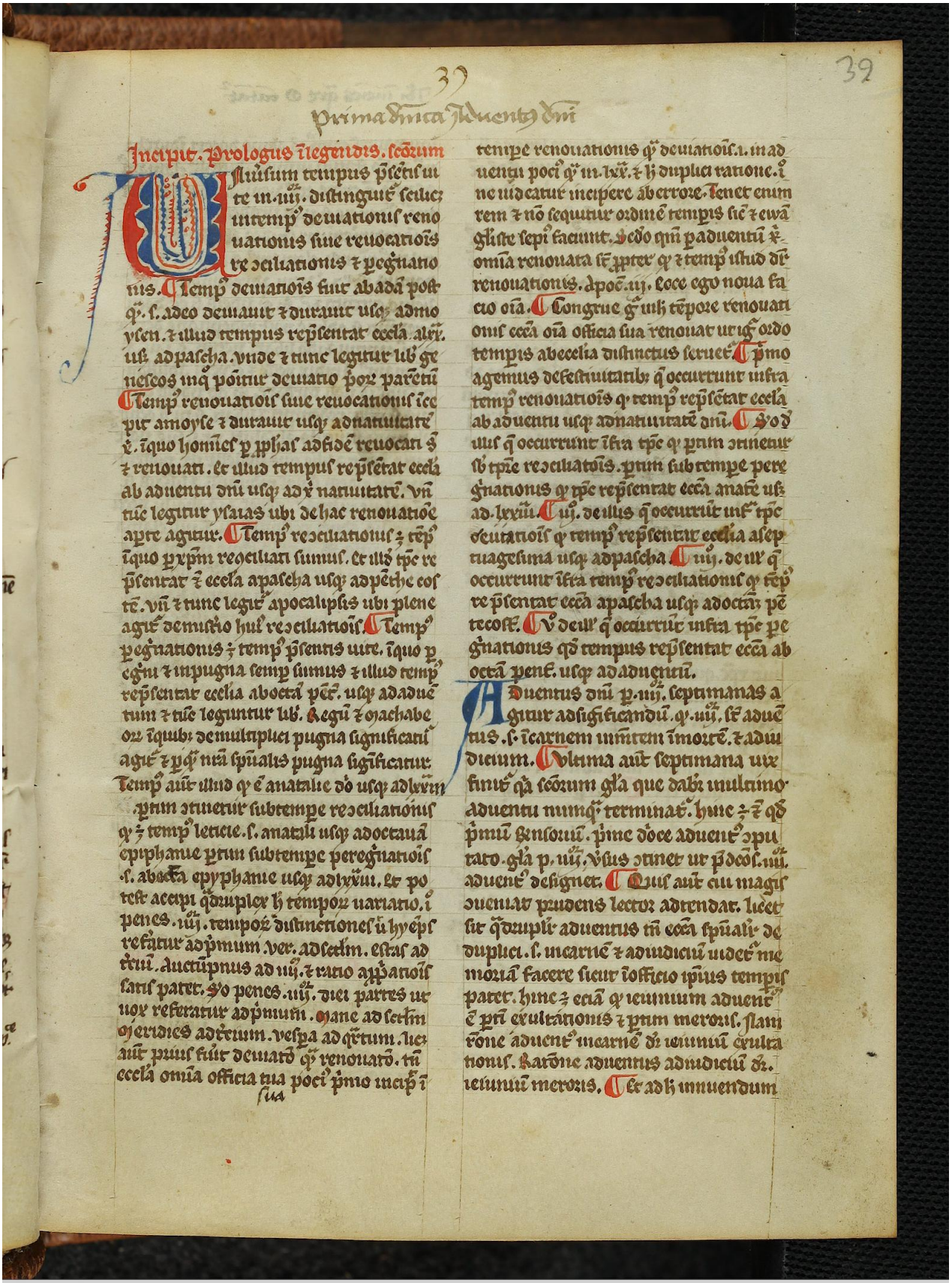

39

Prima dnica Aduentꝰ dñi

Incipit. Prologus ī legendis. sc̄orum

Multiplex tempus p̄sentis uite in. iiij. distinguit̄ scilicet in tempꝰ denationis renouationis siue reuocationis re celiationis ⁊ pegrinationis. ¶ Tempꝰ denationis fuit ab ada post q̄. s. adeo denauit ⁊ duranit usq; admoysen. ⁊ illud tempus rep̄sentat ecc̄la alr̄. usq; ad pascha. vnde ⁊ tunc legitur lib̄ genesios in q̄ ponit denatio p̄or paret̄. ¶ Tempꝰ renouationis siue reuocationis iccpit a moyse ⁊ durauit usq; ad natiuitatē x̄i. ī quo homicl̄ p ipl̄m ad hoc reuocati s ⁊ renouati. ¶ Et illud tempus rep̄sentat ecc̄la ab aduentu dñi usq; ad x̄ natiuitatē. vñ tunc legitur ysaias ubi de hac renouatione agitur. ¶ Tempꝰ re celiationis ⁊ rep̄ ī quo p x̄m̄ reconciliati sumus. Et illo tpe rep̄sentat ecc̄la a pascha usq; ad pēthecosten. vñ ⁊ tunc legit̄ apocalipsis ubi plene agit̄ de mysterio hui⁹ reconciliationis. ¶ Tempꝰ pegrinationis ⁊ tempꝰ p̄sentis uite. ī quo p egrinamur ⁊ inpugnamur semp sumus ⁊ illud tempꝰ rep̄sentat ecc̄lia a octaua pēt̄. usq; ad aduentum ⁊ tunc leguntur lib̄. Regū ⁊ machabeorum ī quib⁹ de multiplici pugna significanti agit̄ ⁊ p q̄ nr̄a spūalis pugna significatur. Tempꝰ aut̄ illud q̄ ē a natale dñi usq; ad octauam epiphanie. prim̄ tenetur subtempe reconciliationis q ⁊ tempꝰ leticie. s. a natali usq; ad octauam epiphanie prim̄ subtempe peregrinationis s. a octaua epyphanie usq; ad hyemem. Et potest accipi q̄duplex hꝫ temporis uariatio. i penes. iiij. temporis distinctiones ut hyems referatur ad p̄mum. ver. ad sextum. estas ad tertium. auctūpnus ad iij. ⁊ ratio applicationis satis patet. Sed penes. iiij. diei partes ut nox referatur ad p̄mum. mane ad sextum meridies ad tertium. vespa ad q̄rtum. hiems aut̄ potest fuit denarius q̄ renouatio. tū ecc̄la omnia officia tua poci p̄mo incep̄t ī

tempe renouationis q̄ denationis. s. in aduentu poci q̄ in. xv. ⁊ hꝫ duplici ratione. ī ne aliquis incipere aberrare. Tenet enim rem ⁊ nō sequitur ordinē temporis sicut ⁊ ewangeliste sepi facium. Secundo q̄n paduentu x̄i omnia renouata sit̄ x̄pter q̄ ⁊ tempꝰ illud dr renouationis. apoc. xxj. Ecce ego noua facio oia. ¶ Congrue g̃ ulr̄ tēpore renouationis ecc̄a oia officia sua renouat ut ig̃ ordo temporis abecelia distinctus seruet̄. ¶ p̄mo agemus de festiuitatib⁹ q̄ occurrunt infra tempꝰ renouationis q̄ tempꝰ rep̄sentat ecc̄la ab aduentu usq; ad natiuitatē dñi. ¶ Secundo q̄ occurrunt infra tpe q̄ prim̄ tenetur sub tpe reconciliationis. prim̄ sub tempe peregrinationis q̄ tpe rep̄sentat ecc̄a a natale usq; ad. lxxiij. ¶ iij. de illis q̄ occurrit infra tpe denationis q̄ tempꝰ rep̄sentat ecc̄lia a septuagesima usq; ad pascha. ¶ iiij. de ut q̄ occurrunt infra tempꝰ reconciliationis q̄ tēp re p̄sentat ecc̄a a pascha usq; ad octauā pēt̄ recolit̄. ¶ V dcm q̄ occurrit infra tpe peregrinationis qd̄ tempus rep̄sentat ecc̄a ab octaua pent̄. usq; ad aduentū.

Aduentus dñi p. iiij. septimanas agitur ad significandū q̄. iiij. sc̄ aduentus. s. ī carnem unitrem ī mortē. ⁊ ad iudicium. Ultima aut̄ septimana uix finit̄ qā sc̄orum gl̄a que dabit̄ multitudo aduentu nunq̄ terminat̄. hinc ⁊ q̄d̄ prim̄ ī tonat̄. prime doce aduent̄ oputato gl̄a p. iiij. Vult̄ ostendere ut p̄ dcos. iiij. aduent̄ designet. ¶ Quia aut̄ cui magis conuenit prudens lector aduertat. licet sit q̄duplex aduentus ī ecc̄a spūali de duplici. s. incarnē ⁊ adiudiciū uidet̄ me mortē facere sicut officio ipius temporis patet. hinc ⁊ ecc̄a q̄ iocundum aduent̄ ē p̄ exultationis ⁊ prim̄ meroris. Iam rone aduent̄ incarnē dr iocundū exultationis. Ratione aduentus adiudicii dr. iocundū meroris. ¶ Et ad hꝫ innuendum

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/hs140/0085
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg